

ÜYELERİMİZİ TANIYALIM

İBRAHİM İTEM – 16711 SİCİL

Emekli Emniyet Müdürü, Bursa Temudder Kurucu Başkanı

- **Kendinizi Tanıtır Mısınız:**1944 yılında Bilecik ili Bozüyük ilçesinde doğdum. Atatürk İlkokulu'nu (1951-1956) bitirip, ortaokul (1956-1959) eğitimimi tamamladıktan sonra hayatıma yön verecek olan Polis Koleji'ne girdim.
- **Polis Koleji ve Akademisi Mezuniyet Tarihi:** 1959-1962 tarihleri arasında Polis Koleji'ni, 1962-1965 tarihlerinde de Polis Akademisi'ni bitirerek Bursa iline Komiser Muavini olarak atandım. Öğretmen olan eşim Firdevs İtem'le Bursa'da evlendim. 1966 yılında Cenk Talip'in, 1971 yılında Cem Cihan'ın doğmasıyla birlikte ailemiz genişledi.
- **Nerelerde çalıştınız:** Bursa Emniyet Müdürlüğü'nde sırasıyla Setbaşı, Çarşı ve Yıldırım Karakolları'nda görev yaptıktan sonra, günümüzde Asayiş Şubesi olarak hizmet veren bölümleri içeren Araştırma Komiserliği'ne atandım. Askerliğimi de Bursa'da, personel yedek subay okulunda yaptım. Asteğmen olarak Antalya Gündoğmuş ve Manavgat ilçelerindeki askerlik şubelerinde çalıştım. Askerlik görevimin tamamlanmasını takiben tekrar Bursa İl Emniyet Müdürlüğü'ne atandım. Bu defa, Bursa'da o yıllarda yeni kurulan Narkotik Büro Amirliği'ne getirildim. Emniyet Müdürümüz rahmetli Şükrü Balcı ve ABD'den gelen uzman görevlilerle birlikte kentte başarılı çalışmalara imza attık.

1971 yılında şark hizmeti için Ağrı Emniyet Müdürlüğü'ne gittim. Bu hizmetimin sonunda terfi ederek önce Ankara Çankaya Emniyet Amirliği'ne, sonra Anafartalar Emniyet Amirliği'ne atandım. Daha sonra ise Ankara Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şubesi'ndeki Müdür Yardımcılığı görevine getirildim. 1977 yılında Erzurum Toplum Müdürlüğü'nde, 1978 yılında ise Bursa Toplum Müdürlüğü'nde görevlendirildim. 1979 yılında da İstanbul Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şube Müdürlüğü'ne atandım. 1980 yılında, tekrar Bursa Emniyet Müdürlüğü'ne getirildim.

1981 yılında, yeni açılan Samsun Polis Okulu'na "kurucu müdür" olarak atandım. Birinci dönem mezunlarını verdikten sonra, 1982 yılında, yeni görev yerim olan Kars Emniyet Müdürlüğü'ne atandım. Orada da başarılı çalışmalarda bulunarak, ülkeme ve milletime verdiğim sözü tuttum. Kendi isteğimle 1983 yılında emekli oldum. Emekli olduktan sonra Bursa'ya ailemin yanına dönerek İtem Kundura, İtem Deri Dekorasyon adlı işletmeyi açtım.

Bursa Emniyet Spor Kulübü'nü kurarak uzun yıllar futbol şube sorumluluğunu üstlendim, bir dönem de kulüp başkanlığını yaptım. Ayrıca Bursaspor Kulübü'nün 565 no'lu üyesiyim. Bu kulübün divan kurulu yönetimindeki görevime halen devam etmekteyim. Diğer yandan, Bursa TEMUD DER'in kurucu başkanıyım. Burada gerçekleştirdiğimiz başarılı çalışmalarla da derneğimizi layık olduğu yere taşıdığımız inancındayım. Sayın Bülent Eliaçık ve yönetimi tarafından yürütülen **"İnsanlar Yaşarken de Anılmalı" projesi ile derneğin hayattayken onurlandırılan ilk üyesi olmaktan gurur duyduğumu da ayrıca belirtmeliyim. Arkadaşlarımı, Bursa'yı ve Bursalıları çok seviyorum.** Halen Bursa'daki en eski sicil nolu Emekli Emniyet Müdürüyüm.

- **Meslek Anısı:** Mesleğimi icra ettiğim yıllar sırasında bende iz bırakan, unutamadığım pek çok anım var. Bunlardan bir tanesini, özellikle ilginç bulduğum için, siz değerli okurlarla paylaşmak üzere seçtim. Şöyle ki:

1970 yılında, Bursa Narkotik Büro'daki amirliğim sırasında, Kütahya ve çevresine yönelik olarak pek çok kez afyon ve bazmorfin operasyonu düzenledik. Operasyonlardan biri, Simav ve köylerini kapsıyordu. Ajan olarak bizimle çalışan şahıstan öğrendiğimize göre, o yörede Antep'ten gelen alıcılara daha çok güveniliyordu. Operasyonu, bu bilgi doğrultusunda organize ettik. Büroda Komiser olarak görev yapan ve bu tür işlerde yetenekli olan Necati Dağıstanlı hacı kılığına bürünerek kendi rolünü oynamaya hazırlanırken, biz de merkez narkotik ve Bursa'dan temin ettiğimiz üç adet lüks marka otomobile Gaziantep plakaları takarak operasyonu başlattık. Senaryo gereği ben de hacının oğlu oldum.

Ekiplerle birlikte, Simav Eynal Kaplıcaları olarak bilinen yerde, Antep plakalı otomobillerle konuşlandık. Burada kaldığımız otelin işletmecisi bizi hoş karşıladı. Öyle ki, her gün çıkaracağı yemeklerin listesini bile bizimle paylaşmaya başlamıştı. Ajanımız ve "Hacı Baba" Dağıstanlı aracılığıyla her gün gerekli temasları yaparak, iki ayrı noktada bulunan afyonu bir araya getirmeye çalışıyorduk. Bir hafta kadar otelde kaldık. İşler iyi gidiyor, zaman lehimize işliyordu. Operasyona karar verdiğimiz günden itibaren epey yol almıştık. Fakat ikinci noktadan gelecek mal bir gün erken gelince, operasyonu öne çekmek zorunda kaldık. Planladığımızdan daha erken hareket etmek zorunda kalmış olsak da suçluları yakalayıp - hatırladığıma göre- 450 kilogram afyona ve 15 kilogram baz morfine el koyduk. Bir görevden daha alnımızın aklıyla çıkarak Bursa'ya dönmeyi başardık. Ancak operasyonu tamamlamanın telaşı ile konaklama ve yemek masrafları için otele ödeme yapacak fırsatı bulamamıştık. "Sonra bir ara gider veririz" demiştik.

O dönem, Bursa Emniyet Müdürü Şükrü Balcı'ydı. Döndüğümüzde, Sayın Balcı ve ekip arkadaşlarımız tarafından takdirle, heyecanla karşılandık. Başarıya ulaşmanın verdiği mutlulukla otel ve yemek paralarını unuttuk. Yanlış hatırlamıyorsam, on-on beş gün sonraydı;

dini bayramlardan birini kutluyorduk. Oturduğumuz evde komşumuz Kütahyalı yaşlı bir amcaydı. Bayram ziyaretine gittiğimizde, “Kütahya’dan yeğenim geldi” dedi ve bizi tanıştırmak istedi. Şaşırdım, aslına bakarsanız yeğen de şaşırdı. Çünkü komşumuzun yeğenim diye bize tanıttığı kişi, Eynal Kaplıcalarının işletmecisiydi. “Bana yabancı gelmiyorsun” dedi. Ben de “Sen de bana hiç yabancı gelmiyorsun” dedim. O an hatırladık birbirimizi. Gülüştük. Durumu kendisine izah ettikten sonra, “Seni şimdi Hacı Baba’ya götüreceğim” dedim. Birlikte büroya gittik. İçeriye girer girmez, “Hacı, bak kim gelmiş!” diye neşeyle bağırdım. Komiser Necati Dağistanlı, babayiğit ve sözünün eri bir adamdı. Dondu kaldı, kızardı, şaşırdı. Ne diyeceğini bilemedi. Ancak biz gülmeye başlayınca rahatladı. Sonra, otel işletmecisini Emniyet Müdürü Şükrü Balcı’nın makamına çıkardık. O da kendisine teşekkür etti.

Giderken, işletmeciye borcumuzu ödemek istedik ama paramızı kabul etmedi. Hepimizi ayrı ayrı kucakladı, tebrik etti. Böyle bir ekiple tanıştığı için mutlu olduğunu, kendisinin bile hiç şüphelenmediğini söyledi. Vedalaşıp ayrıldık. Fakat bu güzel anı her birimizin belleğinde asılı kaldı. Dostlukla, geçmişin hatırasına saygıyla ve şimdi bile belli belirsiz bir gülümseme ile yazıya döküldü. Umarım, siz de keyif alarak okumuşsunuzdur.